

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY

VYDÁNÍ PRO Č.S. CAMP V

Ludwigsburg /Německo/ 6. ledna 1950

Číslo 1/47, II. ročník.

AKTUALITY:

President Spojených států H.S. Truman pronesl 4. ledna před kongresem novoroční projev, ve kterém zdůraznil, že USA přebírá v této době odpovědnost za štěstí a mír národů. V oboru atomového bádání Spojených států oznámil, že USA přikročily k výrobě prvních pokusných strojů pro získání atomové energie k mírovým účelům. Tuto skutečnost oznámil jako čin, který znamená více než vynález letadla nebo jiných děl člověka, která vedla k civilizaci. President Truman se ve svém projevu opět zmínil o obětech války a tyranie: "Naše demokratické ideály a náš vlastní zájem po nás žádá, abychom se postarali o nešťastné oběti tyranie a války. Jestliže tak učiníme, zvýšíme sílu naší demokracie o schoposti a znalosti které tyto lidé s sebou přinášejí. Důrazně doporučuji, aby kongres zbavil dosavadní DP-zákon jeho nedostatků!".

Trumanův projev je si ce projevem mírovým, ale nekompromisním.

Československý svaz evropských federalistů:

VZKAZ VLASTI K NOVÉMU ROKU 1950
OSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOSOS

Loňského roku v září vyšel z Masarykovy universitní koleje v Ludwigsburgu podnět k založení studijní skupiny "Československé hnutí pro Evropskou spolupráci", která se v listopadu přihlásila k Unii evropských federalistů v Paříži. Podobné skupiny se vytvořily z podnětů čs. běženců i v jiných státech a dnes již tyto skupiny tvoří "Československý svaz evropských federalistů", jehož výbor v čele s rektorem prof. dr. Brdlíkem pracuje v Ludwigsburgu. Tento výbor vypracoval novoroční vzkaz k domovu, který doslovně otiskujeme:

"My, českoslovenští federalisté, kteří jsme se seskupili v cizině, abychom se zasadili všemi silami u uskutečnění svobodné Evropy v tradicích masarykovské humanitní demokracie, posíláme Vám slova víry a odvahy. Jsme uznáváni jako rovnoprávní příslušníci evropského společenství, jako nositelé evropské kultury a tradice, kteří se vždy plně účastnili na budování evropské civilizace a společnosti.

Neklesejte na mysl, buďte si vědomi toho, že prostřednictvím Unie federalistů Evropy je nám celou demokratickou Evropou podána ruka jako rovnoprávnému členu se všemi právy i povinnostmi.

Víme, že se s námi počítá, avšak musíme právě proto pracovat na společném poli evropské výstavby. Věříme, že nezklameme, že dokážeme, že jsme té důvěry hodni a že jsme čestným a rovnocenným partnerem v kulturní tradici a demokratickém a křesťanském nazírání. Chceme Evropu silnou a zdravou, Evropu, kde si všech národy budou rovny a konečně Evropu, která zaručí jistotu a bezpečnost svým občanům a která bude schopna ji obhájit.

Není místa vysvětlovat cíle a prostředky, chceme jen Vás, drazí tam doma ujistit,

že pro oběti, které přinášíte a které celý svět pozorně sleduje a cení, žijete stále v myslích všech svobodných Evropanů jako národově mravně a kulturně vyspělí, a že pracujeme v nezdolné víře, že není tak daleko doba, kdy naše slunce protrhne mraky, kdy ucta k člověku, svoboda každého jednotlivce a spravedlnost pro všechny pronikne celou Evropou až do našich rodin, pod krovy československých domků a venkovských chat. Necht tyto naše společné tužby se brzy splní, to je naším vroucím přáním do nového roku 1950.

oo00oo

Rada svobodného Československa k novému roku 1950 :

ROK 1950 ROKEM T.G. MASARYKA !
oxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxoxo

Rada svobodného Československa ve Washingtonu vydala k vánocům 1949 a k Novému roku 1950 prohlášení, v němž se m. j. praví:

"A přece jsme pohromadě, jednou myšlenkou a jednou vírou i v naději. Ať jsme na svobodě v nesvobodném Československu, ať v uranových dolech či věznicích, ať jsme v uprchlických táborech v Německu, Rakousku a Itálii, nebo pracujeme v demokratických a pohostinných zemích, jsme jednotni, jako vždy, když šlo o osud národa: Spojuje nás společné úsilí v boji o svobodu, společná víra v neměnné zákony křesťanské, a mravní zásady naší tradiční kultury národní, víra ve věčné hodnoty duchovní volnosti a lidských svobod, spojuje nás společná naděje, že nakonec zlo bude poraženo a nad naší vlastí znovu zazáří hvězda svobody, víry, lásky a pokoje s lemem dobré vůle."

"Jsme myslí i srdcem u mučedníků nesvobody doma a s obdivem sledujeme jejich boj i utrpení. Nemáme jiného přání, než aby tato trýzeň byla s národa snata co nejdříve a aby nikdo ze statečných bojovníků za demokracii neplýtvat předčasně silami. Máme zároveň slova obdivu a díky k českým a slovenským matkám, které nezapomněly ani pod svištěcí nahajkou vychovávat své děti ve víře, v mravnosti a v lásce ke svobodě a demokracii. Vděčně myslíme na všechny, kdo národ sjednocují svým mravním příkladem i prací a kdo doma budují už dnes lepší společnou budoucnost Čechů, Slováků a lidu Podkarpatské Rusji v jednotné, demokratické republice Československé."

"Stejně tak myslíme za exulantským štědrovečerním stolem na všechny sestry a bratry, roztroušené v cizích zemích v táborech pro uprchlíky. Rada svobodného Československa s posilou a účinnou i obětavou pomocí krajské veřejnosti v USA i jinde, neopomněla využít jediné příležitosti, aby aspoň trochu zkrášlila jejich smutné vánoce a zajišťovala budoucnost těchto obětí studené války."

"Dáme-li právem na miskou kladů tohoto roku i skutečnosti, že československý exil se zkonsolidoval v pevnou organizaci Rady svobodného Československa jako první ze všech národů potlačených Kominformou, a slyšíme-li zejména na západní polokouli stále častěji z ust povolaných, že s totalitou je každý kompromis demokracií vyloučen, můžeme vstupovat do Nového roku s opravdovými nadějemi."

"Vítajíce rok 1950 uvědomujeme si, že je to rok Tomáše Garigua Masaryka. V tomto předznamenání vracíme se jako mluvčí umlčeného národa doma ke kořenům, z nichž vznikla roku 1848 naše národní a státní svoboda, navracíme se, obohaceni zkušenostmi, poučení minulými krisemi a blouděním k těm ideálům, z nichž se náš stát zrodil. Jsou to ideály svobody, demokracie, spravedlnosti a pravdy. Jsou to ideály, které nemůžeme žádným násilím a žádnou cizí ideologií vyrvat ze srdcí a myslí národa doma, který se k nim po osvobození hrdě vrátí a sám si rozhodne o své budoucnosti."

+++

Toto prohlášení podepsal dr. Petr Zenkl a dr. Jozef Lettrich. -Lituje-

Americká organizace pro svobodu Evropy :

NATIONAL COMMITTEE FOR FREE EUROPE.

oo

Státnímu sekretáři Deanu Achesonovi byla položena na tiskové konferenci 23.června 1949 otázka: "Pane státní sekretáři, nedávno bylo utvořeno National Committee for Free Europe a velvyslanec Grew je v jeho čele. Jeho poslání je pomoc politickým uprchlíkům z Evropy. Bude Department of State podporovat toto komité?" Státní sekretář odpověděl: Ano, State Department velmi vítá utvoření této skupiny, takovéto vynikající skupiny. Domnívá se, že účel této organizace je velmi dobrý a je rád, že může pozdravit její vstup na toto pole působnosti a dává jí svou vřelou podporu.

Tázající se novinář měl na mysli vznik National Committee for Free Europe Inc., jež bylo oficiálně vyhlášeno 11.května 1949.

Jeho předseda, velvyslanec Joseph C. Grew, pravil v rozhlasovém projevu v den výročí vypuknutí druhé světové války: "Druhá světová válka netrvala ještě měsíc, když armády dvou soupeřících diktátorských režimů, německého a sovětského, se potkaly uprostřed Polska, aby je po čtvrté rozdělily. Toto setkání ohlásilo začátek dlouhého a bludného procesu, za kterého utlak sovětský vystřídal nacistické výboje a tyranství. Deset let, které si dnes připomínáme, z nichž šest jsme strávili v krvavém boji a čtyři v nákladném a neklidném míru, nepřinesly svobodu a blaho těm národům /rozuměj-národům v sovětské sféře vlivu/. Sliby, učiněné v roce 1945 /Jalta/-sliby, dané společně Spojenými státy, Velkou Británií a Sovětským svazem, nebyly splněny. Nešťalo se tak nedostatkem snahy naší vlády v organizaci, která byla vytvořena za tím účelem ve Spojených národech. Naše vláda opětně urgovala splnění těchto závazků... Podnikli jsme kroky, které zabranují šíření komunistického bacilu /Marshallův plán, Atlantický pakt a voje ská pomoc Evropě/. Avšak naše pokusy o prosazení našeho způsobu života ideologicky byly zatím skrovné. Abychom doplnili snahy naší vlády, vytvořili jsme komité soukromých občanů, skládající se z vynikajících osobností jako Allen W. Dulles, Dwight D. Eisenhower, Mark Etridge, William Green, Will Clayton, Charles P. Taft mezi jinými." -Těmito slovy velvyslanec Grew velmi jasně vyjádřil účel a poslání této nové významné americké instituce.

Aby umožnilo politickým nefašistickým a nekomunistickým osobnostem z východní Evropy činnost v jejich snaze mírovými prostředky připravit obnovu oné části Evropy po stránce svobod sociálních, politických a nánoženských, komité za vedení svého presidenta Dewitt C. Poole-a si vytklo tyto hlavní ukoly:

- 1./Opatřiti existenční možnosti těmto politikům po dobu jejich nuceného pobytu v USA.
- 2./Seznámiti je s americkým národem a jeho duchem a cíli.
- 3./Udržet prostřednictvím radia, tisku a jinými prostředky v oněch evropských národech živými ideály, individuální i národní svobody.
- 4./Vytvořit účinné prostředky pro spolupráci stejně smýšlejících evropských politiků ve Spojených státech a koordinovat jejich plány s oněmi mimo tuto zem.

Za dobu své krátké činnosti zdolalo komité kus práce. Navázalo styk s kruhy politických emigrantů a jejich národními radami. Vytvořilo pro některé pracovní možnosti v Library of Congress ve Washingtoně a připravuje, spolu s Carnegieho nadací pro mezinárodní mír, studium otázek souvisejících s dunajskou pánví. Umožnilo vědeckou práci jiným na individuální bási a studuje možnosti rozhlasového vysílání.

Důležitým činem je také organizování přednáškového turné v americkém prostředí s dvojitým účelem: jednak seznámit evropské politiky s americkou demokracií, jednak dát příležitost Američanům, aby z první ruky dostali pravdivá vysvětlení, jaké skutečně představuje komunismus nebezpečí.

Chci na tomto místě upozornit, že jde tedy o organizaci americkou, jejímiž členy jsou jen Američané a která, jak patrně z programu, má cíle politické, nikoliv sociální. President Poole nedávno u příležitosti zahájení "Iron Curtain Refugee Campaign of the International Rescue Committee" s admirálem Byrdem v čele, prohlásil: "Toto komitě je nouzová pomoc Evropě. Počet uprchlíků, kterým se má pomoci, je větší než 200.000. Naproti tomu National for Free Europe se bude starat o 200 až 300 politiků ze států za železnou oponou, kteří již jsou ve Spojených státech." Zdůrazňuji to proto, aby nedošlo k mylným výkladům o účelu této organizace.

/Pozn. redakce: International Relief and Rescue Committee-IRRC je pomocná organizace, která "blízko k americkým odborářům. Má též program jako katolická Charita -NCWC, případně World Church Service. V této době si vzala v USA za úkol nasbírat statisíce dolarů pro pomoc uprchlíkům ze zemí za železnou oponou, žijícím v campech./

Čechoslováci vítají tento významný čin Američanů. Je důkazem, že velká demokracie nezapomněla na sliby a je si vědoma své odpovědnosti a poslání ve světě, jehož tak veliké části jsou odírány základní svobody, na které má každý moderní člověk právo. Všichni s celým srdcem stojíme za myšlenkou nové a sjednocené Evropy, poněvadž jen tak budou moci její jednotlivé národy žít ve svobodě pro své národní cíle a jen tak je možno vrátit našemu kontinentu hospodářskou a sociální bezpečnost.

V. B. ve Zpravodaji RSČ.

§§§

Admirál R. E. Byrd:

"ROZŠÍŘENÍ POMOCI UPRCHLÍKŮM ZE ZEMÍ ZA ŽELEZNOU OPONU" NENÍ POUZE NAŠE HUMANITNÍ POVINNOST-JE TO TÉŽ POLITICKÁ MOUDROST!"

Mezinárodní záchranný výbor pro pomoc uprchlíkům /IRRC-International Relief and Rescue Committee/ zahájil v USA širokou kampaň pro získání materiální i jiné pomoci uprchlíkům ze zemí za železnou oponou. V souvislosti s touto kampaňí uveřejnily "New York Times" apel, který podepsalo 150 prominentních Američanů, mezi nimiž řada guvernérů a populární admirál Richard E. Byrd.

Prohlášení začíná Byrdovými slovy: "Budoucnost svobody v Evropě spočívá na lidech ochotných obětovat vše, aby zadrželi totalitní tmou. Rozšíření pomoci uprchlíkům ze zemí za železnou oponou není pouze naše humanitní povinnost-je to též politická moudrost. Američané neuzradí své nejobětavější spojence v boji za svobodu v jejich nejtěžší hodině."

Rakovina se rozrůstá v nejchoulostivějších orgánech nemocné Evropy. Přes 200.000 lidských bytostí, mužů, žen a dětí se nachází mezi životem a smrtí. Jejich počet stoupá téměř o 1.000 týdně. Jako uprchlíci ze sovětských policejních států obětují všechno a riskují smrt, aby prorazili železnou oponu za svobodu. Přicházejí k nám z Baltických států, Polska, Jugoslaviie, Československa, Rumunska, Maďarska, Bulharska a dokonce i ze Sovětského svazu.

Jsou mezi nimi muži a ženy, kteří trpěli a riskovali své životy odporující nacismu. Někteří byli později ve svých zemích vůdci marného

zápasu proti stalinskému teroru a brutalitě. Jiní jsou intelektuálové a vědci světové pověsti. Avšak většinou jsou to, skromí muži a ženy, jejichž odmítnutí otrockého života je vedlo k útěku na Západ. Jsou to vesměs lidské bytosti, přicházející opuštěny a raněny na těle i na duchu. Přicházejí však s nadějí a důvěrou, že svobodní muži západu jim nedají propadnouti opuštěnosti a zoufalství.

IRO, původně vytvořené za tím účelem, aby se vypořádalo s problémem DP s, nemá dostatek prostředků odpovídajících masovému přílivu uprchlíků ze zemí za Železnou oponou. Zatím tu plaí svoji funkci, jak mu to umožňují finanční prostředky, skutečnost však zůstává, že převážná část uprchlíků zůstává bez jakékoliv pomoci.

Na nás spočívá odpovědnost. Pouze my máme materiální zdroje a duchovní sílu podepřít ty, kteří věří s námi a trpí za věc svobody. Historie nevynáší pouze rozsudky nad totalitním zlem, ona také označí ty, kteří se proti němu nepostavili. Budeme-li k němu nečinnými dnes, svět nám pak naměří naší vinu v této gigantické tragedii.

Jsem ochotni snést tento rozsudek? Jsem odhodlaní schválit politikou apatie, která znamená pomalou smrt těchto set a tisíců nešťastných lidských bytostí? Nemysleme tak. Rozsudek smrti může být ještě odvrácen. Avšak čas letí. V této jedenácté hodině se musíme rozhodnouti. Buďto necháme tyto raněné spojence zemřít nebo jim dáme nový život a novou odvahu k zápasu proti silám otroctví a smrti. Věc je jasná a prostá.

Voláme všechny Američany k podpoře akce, aby tito muži a ženy nezemřeli. Žádáme o podporu Mezinárodního záchranného výboru pro pomoc uprchlíkům ze zemí za Železnou oponou. Tato kampaň má poskytnouti okamžitou pomoc těmto obětem sovětského teroru. Je to jediný způsob, kterým můžeme registrovati náš nesouhlas s rozsudkem smrti nad těmito heroickými, zmírajícími a morálně strádajícími lidskými bytostmi. Nezemrou, splníme-li svoji povinnost. Pomozte nám v tomto ukolu!

ooo

Co se děje v Norimberku?

ZOUFALÉ POMĚRY V TÁBOŘE "VALKA".

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Několik událostí, které rozvířily hladinu života v táboře čs. uprchlíků ve "Valce" v Norimberku, nás nutí k tomu, abychom se tímto tábořem blíže zabývali.

Jak známo, ústřední komitét Československého sdružení politických uprchlíků v Německu /tedy Československá demokratická instituce, kterou sice uznávají okupační úřady a zástupci IRO, kterou však ze známých politických důvodů opovrhují slovenští separatisté a členové t. zv. České národní skupiny gen. Prchaly/, dal podnět k šťastné a významné akci, která měla pomoci strádajícím čs. uprchlíkům ve "Valce". Akce se velmi zdárně rozběhla, hladově v IRO campech se zřekli mnohého veprospěch ještě hladovějších ve "Valce", Českoslovenští demokratičtí exulanti v USA uspořádali také několik zdárných akcí a výsledek: Těsně před vánocemi bylo do Norimberku vypraveno z Ludwigsburgu velké nákladní auto, plné darů, další dary se sbírají a jsou na cestě do Norimberka, z USA jsou hlášeny také četné zásilky. Mimo jiné zaslal do "Valky" Krajaňský pomocný výbor v Clevelandu z podnětu čs. novináře AJS. 22 CARE-balíků. Tyto balíky však vyzvedl německý Lagerleiter Heller a přidělil skupinám českých a slovenských separatistů, kterým pranic nevadilo to, že CARE-balíky jsou výsledkem práce mozolnatých rukou clevelandských Čechoslováků, kteří ještě stále více zbožňují T. G. Masaryka, Jana Masaryka, Štefánika a Dr. Beneše, nežli gen. Prchalu a dr. Tiso. Také o dary Československého Fundu v New Yorku a ústředního komitétu v Ludwigsburgu projeví tito přátelé pana Lagerleitra

větší a vehemntnější zájem, než jaký projevovali až dosud o tyto organizace. Je samozřejmé, že českoslovenští demokraté nečiní v sociální pomoci rozdílů mezi jednotlivými uprchlíky a obyvatelé starých IRO-campů mohou býti svědky tvrzení, že z velkých akcí nebyl nikdo nikdy vyřazován pro své smyšlení. Toto se nedá říci o akcích /jsou-li jaké/ Slovenského sociálního komitétu a České národní skupiny. Máme však za to, že člověk, který opovrhne dárcem, měl by při nejmenším se alespoň červenati, když bere dar z jeho rukou, především by však měl při této příležitosti mlčeti a nesahati také po přídělu ostatních. Ve věci CARE-balíků z Clevelandu trváme na tom, že pan Lagerleiter Heller, z přílišného přátelství vůči separatistickým skupinám, zneužil své úřední funkce, která přece nemá co do činění s československými sociálními akcemi. Chce-li však skutečně rozdávat, nechť rozdává dále z pramenů, které jasně prozrazují společnou politickou a jinou cestu.

Plně nevyjádřená poznámka v minulé větě nám vysvětluje také jinou skutečnost: V den, kdy došlo do "Valky" auto . . . byl brutálně přepaden čs. demokratický uprchlík a bestialně zraněn. Titíž známí pachatelé hlavně slovenské národnosti přepadli o Siřvestru táborovou zábavu a teprve zavolaná MP musila učiniti pořádek, když ani německá policie nestačila. Po prvním přepadení byly nalezeny u pachatelů bodné zbraně a bezpečně byla zjištěna jejich jména. To sice "nestačilo k zatčení a k souzení pachatelů", stačilo to však k článkům v norimberských novinách, které psaly o tom, že Čechoslováci chystali přepadení norimberských bank, že norimberští tramvajáci žádají o ozbrojený doprovod, poněvadž se bojí Čechoslováků z "Valky".

Taký je tedy život čs. demokratických uprchlíků v Norimberku. Nedivíme se již, že se najednou objeví v tisku zpráva, že bavorská vláda se rozhodla vyvézt všechny čs. uprchlíky z Norimberka do francouzské zony a rozházeti je zde po četných táborech. Osnovatelům tohoto plánu, který čeká jen na schválení okupačních úřadů, naprosto nevádí, že okupační úřady naopak se svého času rozhodly pro soustředění čs. uprchlíků, příšlyci po 15. říjnu 1949, do Norimberka a Erlangen v Bavorsku.

Nedivíme se "lásce" Němců k čs. uprchlíkům, divíme se však oněm Čechům a Slovákům, kterým již z tradice se otevírá v kapse nůž, slyší-li slovo Čechoslovák, kteří však mají tento nůž otevřený také, když je příležitost k ukropení krajice, kteří patří Čechoslovákům. Dn.

0000

ZPRÁVY:

Do americké zony Německa uprchl tyto dny bývalý ministr průmyslu B. Laušman. Byl zadržen německou policií, která jej předala Američanům. Mezi dalšími uprchlíky jsou: Prof. dr. J. Macek, známý antikomunistický národohospodář a publicista, prof. dr. Maiwald, známý spolupracovník Z. Fierlingra, hudební skladatel Josef Stelibský atd. - Do zahraničí uprchli další čs. sportovci: Jaromír Mařík, technický mistr v plavání a František Medek, také jeden z nejlepších čs. plavců. JFCI-d

Rafael Kubelík byl jmenován ředitelem chicagského symfonického orchestru na dobu dvou let. FCI-AJS

N, čs. konsulátě v Chicagu začal úřadovati nový konsul Kurt Lammer, jehož žena se jmenuje Ingeborg. Oba mluví špatně česky s německým přízvukem. Krajčané v USA tvrdí, že jsou to Sudetští Němci. FCI-AJS

USA důrazně zakročily u pražské vlády, aby bylo vysvětleno záhadné zmizení Njela Fielda a Herty Fieldové, kteří byli v ČSR ve službách State Departmentu. FCI-AJS.

FCI-Čs. noviny, vydání pro čs. campy v Evropě, red. V. Duben. - Adresa: JFCI- Informační služba svobodných čs. novinářů v Německu, "Jaegerhof", Ludwigsbuř, /14a/ Germany, -FCI- Informační služba svobodného Československa.